

SALMO 111 (110)

Ang Diyos ang lumilikha, nagliligtas at pumapatnubay sa atin.

¹ *Aleluya!*

Pasasalamatan ko ang Panginoon nang buong puso sa pagtitipon at kapulungan ng mga matutuwid.

² Dakila ang mga gawa ng Panginoon; napalilimi sa lahat ng nalulugod.

³ Marangal at dakila ang kanyang mga gawa; mananatili ang kanyang katarungan.

⁴ Iniutos niyang maalaala ang mga himala niya; mapagbigay at mahabagin ang Panginoon.

⁵ Pinakakain niya ang mga may takot sa kanya; laging nasa isip niya ang kanyang tipan.

⁶ Ipinakita niya sa kanyang bayan ang gawa ng kanyang kapangyarihan; binigyan niya ng lupain ang mga bansa.

⁷ Matapat at makatarungan ang mga gawa niya; mapagtitiwalaan ang lahat ng kanyang utos,

⁸ matatag at panghabampanahon, matutupad nang matapat at makatwiran.

⁹ Ibinigay niya ang pantubos sa kanyang bayan, pinagtibay niya magpakailanman ang kanyang tipan; banat at kasindak-sindak ang kanyang Pangalan.

¹⁰ Ang takot sa Panginoon ay simula ng karunungan. Tuwid ang pang-unawa ng mga sumusunod dito. Kanya ang pagpupuring walang hanggan!

SALMO 112 (111)

Papuri sa matuwid. Tulad ng nauna, parang abakada rin ang salmong ito. Parehong mga salita ang ginagamit nito, pero ngayo'y para papurihan ang taong matuwid na larawan ng Diyos.

Parang "abakada" ang salmong ito, na ibig sabih'y sinisimulan ng dalawampu't dalawang letra ng abakadang Hebreo (ayon sa pagkakasunud-sunod nito) ang dalawampu't dalawang berso. Sa ganitong kaayusan nasusulat ang iba pang mga salmo (halimbawa: 34; 37; 119).

¹ *Aleluya!*

Mapalad ang taong may takot sa Panginoon at nalulugod sa kanyang salita.

² Magiging malakas sa lupa ang kanyang lahi. Pagpapalain ang salinlahi ng matutuwid.

³ May kasaganaan at kayamanan ang bahay niya; mananatili ang kanyang katarungan.

⁴ Gumuguhit sa karimlan ang liwanag para sa matutuwid – sa mabuti, mahabagin at makatarungan.

⁵ Pagpapalain ang taong mapagbigay at nagpapahiram,
na makatarungan sa gawain,
⁶ sapagkat hinding-hindi siya matitinag.
Laging maaalaala ang matuwid.

⁷ Hindi siya matatakot sa balitang masama.
Matatag ang kanyang puso na nananalig sa Panginoon,

⁸ tiwasay ang kanyang puso, hindi siya takot hanggang madaig niya ang mga kaaway.

⁹ Maluwag siya kung nagbibigay sa mga dukha; hindi nawawala ang mabuting paggawa niya, natatampok siya nang may luwalhati.

¹⁰ Pag nakita ito ng buktot, magagalit siya sa inggit, at magngangalit ang kanyang ngipin. Hindi nakakamit ang hangad ng masama.

SALMO 113 (112)**Kayong mga dukha at aba, purihin ninyo ang Panginoon!**

Ang ikinaiba ng Diyos sa mga tao – gaano man sila kadakila – ay hindi lamang ang napakalaking gawa ng kanyang Paglikha kundi ang paraan ng kanyang pakikitungo sa atin, ang kanyang pagtatangi sa mga binabale-wala ng mga tao. Mga mahihinang instrumento ang gustong piliin ng Diyos sa pagsasakatuparan ng kanyang mga gawa ng kagandahang-loob.

¹ *Aleluya!*

Purihin, O mga lingkod ng Panginoon, purihin ang pangalan ng Panginoon!

² Luwalhatiin ang pangalan ng Panginoon, ngayon at magpasawalang-hanggan!

³ Mula sa pagsikat hanggang sa paglubog ng araw nawa'y purihin ang pangalan ng Panginoon!

⁴ Dakila ang Panginoon sa lahat ng bansa. Nasa itaas ng langit ang kanyang luwalhati.

⁵ Sino ang katulad ng Panginoon nating Diyos na nakaluklok sa kaitaasan,

⁶ na nanununghay lamang sa langit at sa lupa?

⁷ Binubuhat niya mula sa alabok ang dukha; mula sa basurahan itinataas niya ang aba

⁸ upang paupuin kasama ng mga prinsipe, ng mga prinsipe ng kanyang bayan.

⁹ Binibigyan niya ng tahanan ang babaeng baog, ang maligayang ina ng maraming anak.
Aleluya!

SALMO 114 (113 A)

Nahahayag sa unang Paskuwa, sa pag-alis sa Ehipto, ang kapangyarihan ng Diyos na Tagapagligtas. Sa ibang paraan, may epekto sa sanlibutan ang pagkabuhay ni Kristo.

Ang pag-alis sa Ehipto.

¹ Nang lumabas ang Israel mula sa Ehipto, ang angkan ni Jacob mula sa isang bayang may wikang banyaga, ² ang Juda ay naging santuwaryo niya, ang Israel, ang kanyang kaharian.

³ Tumingin ang dagat at matuling tumakbo; ang Jordan ay umurong.

⁴ Parang mga tupa na nagsilukso ang mga bundok, parang mga batang tupa ang mga burol.

⁵ Bakit ka tumakas, dagat? Jordan, bakit ka umurong?

⁶ Mga bundok, bakit kayo lumukso na parang tupa? At kayo, mga burol, na parang batang tupa?

⁷ Mangatal ka, lupa, sa harap ng Panginoon, sa harap ng Diyos ni Jacob; ginawa niyang batis ang talampas at bukal ng tubig ang pamingki.

SALMO 115 (113 B)

Kailangan nating laging ilantad at tuligsain ang mga diyus-diyusan ng mga ordinaryong tao pati na ng mga nagkukunwaring malaya sila sa lahat ng pagtatangi at paghuhusga. Narito ang isang repleksyon ng makatang si Paul Claudel:

Purihin ka, aking Diyos, na nagpalaya sa akin sa lahat ng diyus-diyusan. Ginawa mong ikaw lamang ang aking sambahin at hindi si Isis o Osiris, o ang Katarungan, ang Kaunlaran, ang Katotohanan, ang Pagkadiyos, ang Pagkatao, ang Mga Batas ng Kalikasan, ng Sining o Kagandahan.

At hindi ikaw ang nagpahintulot na umiral ang lahat ng ito, na wala o basyo at walang-saysay dahil wala ka. Alam kong hindi ka Diyos ng mga patay kundi ng mga buhay.

Panginoon, natagpuan kita! At hindi na maaano ng kamatayan ang nakakatagpo sa iyo.

Walang mga diyus-diyusan ang bayan ng Diyos. Dahil tinanggap natin ang kaalaman na iisa lamang ang tunay na Diyos, iwan natin ang lahat ng iba sa kanya.

¹ Huwag sa amin, Panginoon, huwag sa amin kundi sa pangalan mo ibigay ang luwalhati, alang-alang sa pag-ibig at katapatan mo.

² Bakit sasabihin ng mga bansa: “Nasaan ang kanilang Diyos?”

³ Nasa langit ang Diyos namin, nagagawa niya ang anumang naisin.

⁴ Pilak at ginto naman ang mga diyos nila likha ng mga kamay ng tao:

⁵ may mga bibig na hindi nakapagsasalita, may mga matang hindi nakakikita,

⁶ may mga taingang hindi nakaririnig, may mga ilong na di nakaaaamoy.

⁷ may kamay na di nakadarama, mga paang hindi nakalalakad. Walang mamulas na tinig sa lalamunan nila.

⁸ Matutulad sa kanila ang gumawa sa kanila, at lahat ng umaaasa sa kanila.

⁹Manalig sa Panginoon, O Israel!
Siya ang ating tulong at sanggalang.
¹⁰Manalig sa Panginoon, angkan ni Aaron,
siya ang ating tulong at sanggalang.
¹¹Ang may takot sa Panginoon, manalig sa
Panginoon! –
siya ang ating tulong at sanggalang.

¹²Naaalaala tayo ng Panginoon upang pagpalain niya.
Pagpapalain niya ang lahi ng Israel;
pagpapalain niya ang angkan ni Aaron,
¹³pagpapalain ang may takot sa Panginoon,
munti at malaki man.

¹⁴Nawa'y palaguin kayo ng Panginoon,
kayo at ang inyong mga anak.
¹⁵Nawa'y pagpalain kayo ng Panginoon
na gumawa ng langit at lupa.

¹⁶Sa Panginoon ang langit
ngunit ibinigay niya sa tao ang lupa.
¹⁷Hindi nagpupuri sa Panginoon ang mga patay,
ni ang mga lubog sa pook ng katahimikan.
¹⁸Ngunit kami, kaming mga buhay, ang magpupuri
ngayon at magpakailanman.
Aleluya.

SALMO 116 (114-115)

Pinalaya mo ako sa kamatayan. *Lalakad ako sa harap ng Panginoon sa lupain ng nabubuhay. Kasama ng lahat ng taong iniligtas ng Diyos sa kamatayan, kasama ni Jesus na ating Tagapagligtas, ipahayag natin ang ating pasasalamat.*

Dinasal ni Jesus ang salmang ito sa simula ng kanyang Pasyon. Nagkakaroon ng bagong kahulugan ang ilang salita ng mga bersong ito kung iuugnay natin ang mga ito kay Jesus: *Mahal ko ang Panginoon, iniligtas niya ako sa kamatayan; itataas ko ang kalis ng kaligtasan; mahalaga sa paningin ng Panginoon ang kamatayan ng kanyang mga banal.*

Ang misa ang pagsasangayon sa sakripisyo ni Kristo, at tinatawag itong Eukaristiya na ibig sabih'y Pasasalamat. Narito ang isa sa mga panalanging ginagamit noon sa pagdiriwang ng Iglesya sa mga unang taon nito. Nasa libro ng "Didake" ito:

Tulad ng pinirasong tinapay na ito, na noo'y nakakalat sa mga burol, na tinipon para makabuo ng isang kabuuan, matipon din nawa sa kaharian mo ang iyong Iglesya mula sa lahat ng sulok ng daigdig.

¹Mahal kita, O Panginoon,
sapagkat dininig mo ang aking pagdaing!
²Ikiniling niya ang kanyang tainga sa akin nang
tawagin ko siya.
³Nang bibirhan ako ng lubid ng kamatayan,
nang mahuli ako sa bitag ng libingan,
nang magapi ako ng ligalig at lumbay
⁴sa ngalan ng Panginoon ako tumawag:
"O Panginoon, iligtas mo ang buhay ko!"
⁵Mapagbigay at matuwid ang Panginoon.
Ang ating Diyos ay mahabagin.
⁶Tagapaglingap ng taong payak ang Panginoon.
Nang ako'y maaba, iniligtas niya ako.
⁷Magbalik, aking kaluluwa, sa himlayan mo,
pagkat ang Panginoon'y naging mabuti sa iyo.

Luwalhati sa iyo magpakailanman!
Amang Banal, pinasasalamatan ka namin sa banal mong Pangalan na pinanahan mo sa aming mga puso. At pinasasalamatan ka namin sa kaalaman, pananampalataya at kawalang-kamatayang ibinunyag mo sa amin sa pamamagitan ni Jesus na iyong Lingkod.

Ikaw ang Panginoong makapangyarihan sa lahat, na lumikha sa amin para purihin ang iyong Pangalan, na nagbigay sa mga tao ng pagkain at inumin para sa kanilang kasiyahan, upang pasalamat ka nila. Ngunit binigyan mo kami ng espirituwal na pagkain at inumin, at ng buhay na walang hanggan sa pamamagitan ng iyong Lingkod na si Jesus. Una sa lahat, pinasasalamatan ka namin sa iyong kapangyarihan.

Alalahanin mo, Panginoon, ang iyong simbahan; iligtas siya sa lahat ng masama, gawin siyang lubos at ganap sa pag-ibig sa iyo. Mula sa apat na sulok ng daigdig, tipunin mo sa kahariang inihanda mo para sa kanya ang iyong Iglesyang banal.

Luwalhati sa iyo magpakailanman!
Amen.

⁸ Pinalaya mo ang aking kaluluwa sa kamatayan, ang aking mata sa pagluha ang aking paa sa pagkakatisod.

⁹ Lalakad ako sa harap ng Panginoon sa lupain ng nabubuhay.

¹⁰ Naniniwala pa rin ako kahit na nasabi ko: "Lubha akong nahihirapan."

¹¹ Nasabi ko noon sa aking pangamba: "Lahat ng tao'y mapagsinungaling."

¹² Paano ko gagantihan ang Panginoon sa lahat ng kabutihan niya sa akin?

¹³ Itataas ko ang kalis ng kaligtasan at sa pangalan ng Panginoon ako tatawag.

¹⁴ Ang mga panata ko sa Panginoon'y tutuparin sa harap ng kanyang buong bayan.

¹⁵ Mahalaga sa paningin ng Panginoon ang kamatayan ng kanyang mga banal.

¹⁶ O Panginoon, ako'y iyong lingkod, ang iyong lingkod, na anak ng alipin mong babae. Kinalag mo ang aking mga gapos.

¹⁷ Sa iyo ako maghahain ng pasasalamat, tatawag ako sa pangalan ng Panginoon.

¹⁸ Ang mga panata ko sa Panginoon'y tutuparin sa harap ng kanyang buong bayan

¹⁹ sa mga liwasan sa bahay ng Panginoon sa gitna ng iyong lipon, O Jerusalem.

SALMO 117 (116)

Wala pa sa ikapat ng isang salmo ito, pero narito lahat: kagandahang-loob (grasya, biyaya) at katapatan (katotohanan) na siyang katotohanan ng Diyos.

Aleluya!

¹ Magpuri sa Panginoon, kayong mga bansa!

Ipagbunyi siya, lahat kayong mga bayan,

² pagkat nananaig para sa atin ang kanyang pag-ibig;

walang hanggan ang katapatan ng Panginoon.

Aleluya!

SALMO 118 (117)

Hindi ako mamamatay, mabubuhay ako! *Ang batong tinanggihan ng mga tagapagtayo ang naging panulukang bato. Iniukol mismo ni Jesus sa kanyang sarili ang larawan ng batong tinanggihan (Mt 21:42; 1 Pedro 2:4). At nang pumasok siya sa Templo, umawit ang mga bata: Mapalad ang dumarating sa ngalan ng Panginoon.*

Inaawit ang salmong ito sa pagpasok ng mga prusisyon sa Templo ng Jerusalem. Halinhinan sa pag-awit ang mga tao kasama ang mga pinuno nila at ang koro ng mga Levita. Sa pagtatapos ibinibigay ng mga pari ang bendisyon ni Aaron (Blg 6:22).

Ano ang inaawit ng Israel? Ang pasasalamat nila sa Diyos na nagliligtas sa kanila sa kamatayan at muling bumuhay sa kanila. Sa Diyos na pumipili sa mga pobre at mga walang-kuwenta sa mundong ito para itayong kasama nila ang kanyang kaharian.

Ang batong tinanggihan ng mga tagapagtayo... Isa itong paraan ng pag-ulit sa pahayag ng Isaias 28:16. Pero sinong mangangahas na gawin ito, maliban kay Kristong muling nabuhay? (tingnan ang Mt 21:42; Gawa 4:11).

Aleluya!

¹ Magpasalamat sa Panginoon, siya'y butihin magpakailanman ang pag-ibig niya.

² Sabihin ng Israel:

“Magpakailanman ang kanyang pag-ibig.”

³ Sabihin ng sambayanan ni Aaron:

“Magpakailanman ang kanyang pag-ibig.”

⁴ Sabihin ng mga may takot sa Panginoon:

“Magpakailanman ang kanyang pag-ibig.”

⁵ Sa pamimighati'y tumawag ako sa Panginoon. Sinagot ako ng Panginoon at pinalaya.

⁶ Kapanig ko ang Panginoon, hindi ako matatakot: ano'ng magagawa ng tao laban sa akin?

⁷ Kapanig ko ang Panginoong handang tumulong, kayat hinahamon ko ang mga may-poot sa akin

⁸ Mas mabuti ang dumulog sa Panginoon kaysa manalig sa tulong ng tao.

⁹ Mas mabuti ang dumulog sa Panginoon kaysa manalig sa mga prinsipal.

¹⁰ Kinubkuban ako ng lahat ng mga bansa; sa pangalan ng Panginoon nilupig ko sila.

¹¹ Kinubkuban nila ako sa buong paligid; sa pangalan ng Panginoon nilupig ko sila.

¹² Parang mga bubuyog, nilusob nila ako lumagablab silang parang apoy sa mga dawag; sa pangalan ng Panginoon nilupig ko sila.

¹³ Itinulak ako't kamuntik nang madapa, ngunit tinulungan ako ng Panginoon.

¹⁴ Ang Panginoon ang aking lakas at awit siya'y naging kaligtasan ko.

¹⁵ Masasayang sigaw ng tagumpay ang naririnig sa kulandong ng mga makaturungan:

“Napakalakas ng kanang kamay ng Panginoon!

¹⁶ Nakataas ang kanang kamay ng Panginoon! Napakalakas ng kanang kamay ng Panginoon!”

¹⁷ Hindi ako mamamatay, ako'y mabubuhay! upang ipahayag ang ginawa ng Panginoon!

¹⁸ Lubha akong pinarusahan ng Panginoon, ngunit hindi niya ako ipinaubaya sa kamatayan.

¹⁹ Buksan sa akin ang mga pintuan ng katarungan at papasukin ako upang magpasalamat.

²⁰ Ito ang pintuan ng Panginoon, malayang tumutuloy ang mga makatarungan.

²¹ Pinasasalamatan kita dahil sinagot mo ako ika'y naging kaligtasan ko.

²² Ang batong tinanggihan ng mga tagapagtayo ay naging batong panulukan.

²³ Ginawa ito ng Panginoon at hinahangaan ng mga mata natin.

²⁴ Ito ang araw na nilikha ng Panginoon, kaya ipagsaya nati't ikagalak.

²⁵ Panginoon, nawa'y iligtas mo kami. Panginoon, nawa'y papagtagumpayin mo kami.

²⁶ Mapalad ang dumarating sa ngalan ng Panginoon! Pinagpapala namin kayo mula sa bahay ng Poon.

²⁷ Ang Panginoon ay Diyos; siya ang tanglaw natin.

Humanay kayo na may hawak na mga palaspas hanggang sa mga sungay ng altar.

²⁸ Ikaw ang Diyos ko. Salamat! Ikaw ang Diyos ko. Purihin ka!

²⁹ Magpasalamat sa Panginoon na mabuti kailanma'y nananatili ang kanyang pag-ibig.

SALMO 119 (118)

Salmo ng Batas. Paulit-ulit na sinasabi ng salmong ito, na pinakamahaba sa Biblia, na buhay at kaligayahan ang pagsunod sa mga salita ng Diyos.

¹ Mapalad ang lumalakad na walang sala, ang sumusunod sa batas ng Panginoon.

² Mapalad ang tumutupad sa kanyang mga tagubilin at hinahanap siya nang buong puso.

³ Hindi sila gumagawa ng masama kundi lumalakad sa kanyang mga landas.

⁴ Ikaw ang nagtakda ng mga utos kaya dapat sundin ang mga ito.

⁵ O, nawa'y matatag ako sa pagsunod sa iyong mga tuntunin.

⁶ Sa gayo'y hindi ako mapapahiya sa pagtingin ko sa lahat ng mga kautusan mo.

⁷ Sa pusong matapat pasasalamatan kita, natutuhan ko ang iyong mga makatarungang pasya.

⁸ Tutupdin ko ang iyong mga tuntunin. Huwag mo akong pababayaang lubos.

⁹ Paano pinalilinis ng binata ang kanyang daan? Sa pamumuhay nang ayon sa iyong salita!

¹⁰ Buong pusong hinahanap kita, hu-

wag hayaang malihis ako sa mga kautusan mo.

¹¹Itinago ko sa aking puso ang iyong salita upang di ako magkasala ng laban sa iyo.

¹²Purihin ka, Panginoon! Turuan mo ako ng iyong mga tuntunin.

¹³Ipinahayag ng aking mga labi ang lahat ng mga pasyang binigkas mo.

¹⁴Sa pagsunod sa mga tagubilin mo ako'y nagalak mahigit pa kaysa sa lahat ng kayamanan.

¹⁵Nais ko'ng magnilay sa iyong mga utos. Ipagdidili-dili ko ang mga landas mo.

¹⁶Malulugod ako sa iyong mga tuntunin. Hindi ko lilimutin ang iyong salita.

¹⁷Maging mabuti ka sa abang lingkod mo; mabubuhay ako at tutuparin ang iyong salita.

¹⁸Buksan ang mata ko upang mamasid ko ang kababalaghang nasa Batas mo.

¹⁹Ako'y lagalag sa lupa, huwag mong ikaila ang kautusan mo.

²⁰Nangungulila ang aking kaluluwa sa mga pasya mo sa lahat ng panahon.

²¹Pinagbabantaan mo ang mga mayayabang, ang mga isinumpa na lumilihis sa iyong mga kautusan.

²²Alisin mo sa akin ang paglibak at paglait, sapagkat sinusunod ko ang iyong mga tagubilin.

²³Magbalak man ang mga prinsipe na siraan ang iyong lingkod, bubulay-bulayin ko pa rin ang mga kababalaghan mo.

²⁴Kinalulugdan ko rin ang mga tagubilin mo; ang mga ito'y tagapayo ko.

²⁵Nalulugmok ako sa alabok. Buhayin mo ako ayon sa iyong pangako.

²⁶Ipinakita ko sa iyo ang paraan ko at ika'y tumugon, ituro mo sa akin ang mga tuntunin mo.

²⁷Ipalawanag mo sa akin ang daan ng iyong mga utos, at pagmumunihan ko ang iyong mga kababalaghan.

²⁸Umiiyak ang kaluluwa ko sa lungkot. Patindigin mo ako alinsunod sa salita mo.

²⁹Ilayo mo sa akin ang sinungaling na landas. Pagkalooban mo ako ng iyong batas.

³⁰Pinili ko ang daan ng katotohanan. Isinapuso ko ang iyong mga pasya.

³¹Nakakapit ako sa mga tagubilin mo, Panginoon. Huwag mo akong ipahihiya.

³²Tumakbo ako sa daan ng mga kautusan mo nang palayain mo ang aking puso.

³³Turuan mo ako, Panginoon, ng daan ng iyong mga tuntunin upang masundan ko ito hanggang sa katapusan.

³⁴Bigyan mo ako ng pang-unawa upang ingatan at tuparin nang buong puso ang Batas mo.

³⁵Hayaan mo akong lumakad sa daan ng iyong mga kautusan sapagkat dito ako nasisiyahan.

³⁶Ibaling mo ang puso ko sa mga tagubilin mo at huwag sa kasakiman.

³⁷Ilayo mo ang paningin ko sa mga bagay na walang kabuluhan at bigyang-buhay ako sa iyong landas.

³⁸Tuparin mo sa iyong lingkod ang iyong pangakong inilaan mo sa mga may pitagan sa iyo.

³⁹Ilayo mo ang dustang pinangangambahan ko, sapagkat mabubuti ang iyong mga pasya.

⁴⁰Hangad ko ang mga kautusan mo. Buhayin mo ako sa iyong katarungan.

⁴¹Ipagkaloob sa akin ang tulong mo, Panginoon, ang kaligtasan na pangako mo.

⁴²Masasagot ko ang mga tumutuligsa sa akin dahil nananalig ako sa iyong salita.

⁴³Huwag mong kunin mula sa bibig ko ang salita ng katotohanan, sapagkat sa mga pasya mo ako umaasa.

⁴⁴Lagi kong tutupdin ang Batas mo, magpakailanman.

⁴⁵Malaya akong lalakad upang hanapin ang iyong mga utos.

⁴⁶Ipahahayag ko ang mga tagubilin mo sa harap ng mga hari, at di ako mapapahiya.

⁴⁷Nalulugod ako sa mga kautusan mo sapagkat minamahal ko ang mga ito.

⁴⁸Iangat ko ang aking mga kamay sa iyong mga kautusan. Pinagdidili-dili ko ang iyong mga tuntunin.

⁴⁹Alalahanin ang salita mo sa iyong lingkod, ang salitang nagbigay sa akin ng pag-asa.

⁵⁰Ito ang kaaliwan ko sa aking pagdurusa: ang iyong pangako ang magpapasigla sa akin.

⁵¹Libakin man ako ng mga palalo, hindi pa rin ako tatalikod sa mga Batas mo.

⁵²Ginugunita ko ang mga pasya mo noong una pa, Panginoon, at ako'y nagiginhawahan.

⁵³Nagdadalang-galit ako sa mga tamपालasang tumatalikod sa Batas mo.

⁵⁴Mga awit para sa akin ang mga tuntunin mo, sa bahay ng buhay-manlalakbay.

⁵⁵Gabi-gabi'y inaalaala ko ang pangalan mo, Panginoon. Tinutupad ko ang iyong Batas.

⁵⁶Ito na ang aking ari-arian: ang pag-sunod sa iyong mga utos.

⁵⁷Ito ang aking pamana, sabi ko: susundin ko ang iyong mga salita, Panginoon.

⁵⁸Hinangad kong nagbigay-lugod sa iyo, maawa ka sa akin ayon sa iyong pangako.

⁵⁹Sinuri ko ang mga dinaanan ko. Ibinalik ko ang aking mga hakbang sa iyong mga tagubilin.

⁶⁰Nagmadali ako, hindi na nag-antala sa pagtupad sa iyong mga kautusan.

⁶¹Mahuli man ako sa bitag ng masasama, hindi ko pa rin kalilimutan ang iyong Batas.

⁶²Bumabangon ako sa hatinggabi upang pasalamat ka, dahil sa mga pasya mong makatarungan.

⁶³Kaisa ako ng mga may takot sa iyo at ng mga sumusunod sa mga utos mo.

⁶⁴Ang lupa ay puspos ng iyong kagandahang-loob, Panginoon; ituro mo sa akin ang iyong mga tuntunin.

⁶⁵Ginawan mo ng kabutihan ang iyong lingkod, Panginoon, ayon sa salita mo.

⁶⁶Ituro mo sa akin ang mabuting pagpapasya at kaalaman sapagkat nananalig ako sa mga kautusan mo.

⁶⁷Bago pa nagdusa, ako'y naligaw na, ngunit ngayon sumusunod na ako sa iyong salita.

⁶⁸Mabait ka at gumagawa ng kabutihan. Turuan mo ako ng iyong mga tuntunin.

⁶⁹Sinisiraang-puri ako ng mga mayayabang, ngunit buong puso pa rin akong tutupad sa mga utos mo.

⁷⁰Binabalutan ng taba ang puso nila; ako nama'y nalulugod sa Batas mo.

⁷¹Nakabuti rin sa akin na ako'y nagdusa upang matutunan ko ang mga kautusan mo.

⁷²Mahalaga pa sa akin ang batas na binigkas mo kaysa libu-libong piraso ng pilak at ginto.

⁷³Ang kamay mo ang gumawa at bumuo sa akin. Bigyan mo ako ng pang-unawa upang matutunan ko ang mga kautusan mo.

⁷⁴Dahil sa akin magagalak ang mga may takot sa iyo sapagkat nananalig ako sa iyong salita.

⁷⁵Nababatid ko, Panginoon, na matuwid ang iyong mga pasya at may kata-rungan ang pagpapahirap mo sa akin.

⁷⁶Aliwin sana ako ng iyong kagandahang-loob ayon sa pangako mo sa iyong lingkod.

⁷⁷Dumating na sana sa akin ang habag mo nang ako'y mabuhay, pagkat kinalulugdan ko ang iyong Batas.

⁷⁸Mapapahiya ang mga palalo na walang dahilang umaapi sa akin habang pinagdidili-dili ko ang iyong mga utos.

⁷⁹Nawa'y balingan ako ng mga may takot sa iyo at nakauunawa sa mga tagubilin mo.

⁸⁰Nawa'y maging walang paglabag sa tuntunin mo ang aking puso upang hindi naman ako mapahiya.

⁸¹Nangungulila ang aking kaluluwa sa iyong kaligtasan, sa iyong salita ako'y nananalig.

⁸²Nangungulimlim na ang mga mata ko sa paghihintay sa iyong pangako. Sabi ko: "Kailan mo ako pagiginhawahin?"

⁸³Para akong sisidlang katad na nauusukan, ngunit hindi ko pa kinalilimutan ang iyong mga tuntunin.

⁸⁴Hanggang kailan pa mabubuhay ang iyong lingkod? At kailan mo parurusahan ang umuusig sa akin?

⁸⁵Naghuhukay ng patibong para sa akin ang mga palalo: ito'y pagsuway sa Batas mo.

⁸⁶Katotohanan ang lahat ng kautusan mo. Sa walang dahilang inuusig nila ako. Tulungan mo ako!

⁸⁷Muntik na nila akong pawiin sa daigdig, ngunit hindi ko tinalikuran ang mga utos mo.

⁸⁸Magbigay-buhay sa akin ang kaganahang-loob mo. Susundin ko ang ipinasya mo.

⁸⁹Magpakailanman, Panginoon, ang salita mo: matatag ito sa kalangitan.

⁹⁰Sa lahat ng salinlahi ang katotohanan mo; itinatag mo ang lupa at ito'y matibay.

⁹¹Nananatili ang lahat kapag iniutos mo, sapagkat ikaw ang pinaglilingkuran ng lahat.

⁹²Kung sa iyong batas ay hindi ako lumiligaya, pumanaw na sana ako sa taglay na dusa.

⁹³Kailanma'y di ko malilimot ang mga

utos mo, sapagkat dahil sa kanila nabigyang-buhay ako.

⁹⁴Ako'y sa iyo, iligtas mo ako! Pinag-aralan ko ang iyong mga utos.

⁹⁵Minamanmanan ako ng mga buktot upang ako'y puksain ngunit ang mga kautusan mo ang aking isinasaisip.

⁹⁶Sa lahat ng kaganapan nababatid ko ang hangganan, ngunit walang hanggan ang lawak ng iyong kautusan.

⁹⁷Labis ang pagmamahal ko sa iyong batas. Pinaglilimi ko ito sa maghapon.

⁹⁸Sa tulong ng kautusan mo na aking taglay magpakailanman, mas matalino ako kaysa mga kaaway.

⁹⁹Maunawain pa ako kaysa mga guro ko, sapagkat ang mga pasya mo ang pinagninilayan ko.

¹⁰⁰Marunong pa ako kaysa matatanda, sapagkat ang mga utos mo ang sinusundan ko.

¹⁰¹Lalayo ang mga paa ko sa lahat ng masamang landas upang matupad ko ang salita mo.

¹⁰²Sa mga pasya mo hindi ako tumalikod sapagkat ikaw ang nagturo sa akin.

¹⁰³Kaytamis namnamin ang mga pangako mo, higit pa kaysa pulot sa bibig ko.

¹⁰⁴Sa mga utos mo nagkaroon ako ng kaalaman; dahil dito kinapopootan ko ang bawat landas ng kapalaluan.

¹⁰⁵Ang salita mo'y tanglaw sa mga paa ko at liwanag sa landas ko.

¹⁰⁶Isinumpa't pinagtibay ko ang sumunod sa iyong mga pasya.

¹⁰⁷Lubha akong nagdusa, O Panginoon. Baguhin mo ang aking buhay ayon sa iyong salita.

¹⁰⁸Tanggapin mo ang alay ng papuri ko, O Panginoon, at turuan mo ako ng iyong mga pasya.

¹⁰⁹Lagi akong nanganganib ngunit hindi ko nililimot ang Batas mo.

¹¹⁰Naglatag ang tampalasan ng bitag

sa akin, ngunit hindi ako lumihis sa mga tagubilin mo.

¹¹¹ Ang mga panuntunan mo ang aking pamana magpakailanman. Ligaya ng puso ko ang mga ito.

¹¹² Ipinasya ko na tutuparing hanggang wakas ang mga utos mo.

¹¹³ Nasusuklam ako sa mga taong salawahan, minamahal ko naman ang iyong Batas.

¹¹⁴ Ikaw ang aking kanlungan at kala-sag. Sa iyong salita ako umaasa.

¹¹⁵ Lumayo kayo sa akin, kayong mga tampalasan. Tutuparin ko ang mga kautusan ng aking Diyos.

¹¹⁶ Patatagin mo ako ayon sa sinabi mo nang mabuhay ako. Huwag nawang mabigo ang pag-asa ko sa iyo.

¹¹⁷ Tangkilikin mo ako upang ako'y maligtas at upang lagi kong matupad ang iyong mga tuntunin.

¹¹⁸ Hinahamak mo ang lahat ng lumilihis sa iyong mga tuntunin, pagkat panlilinlang lamang ang katusuhan nila.

¹¹⁹ Itinuturing mong dumi ang lahat ng tampalasan sa lupa, kayat mamahalin ko ang mga tagubilin mo.

¹²⁰ Nangingig ang aking laman sa harap mo. Nasisindak ako sa iyong mga pasya.

¹²¹ Ginawa ko ang tama't matuwid, huwag mo akong ipaubaya sa mga sumusupil sa akin.

¹²² Itaguyod mo ang kapakanan ng iyong lingkod; huwag akong usigin ng mga palalo.

¹²³ Nangungulimlim ang mga mata ko sa paghihintay sa iyong kaligtasan at sa pangako ng iyong katarungan.

¹²⁴ Gawin mo sa iyong lingkod ang ayon sa iyong kagandahang-loob. Turuan mo ako ng iyong mga tuntunin.

¹²⁵ Ako'y iyong lingkod. Bigyan mo ako ng kaalaman upang maunawaan ko ang mga pasya mo.

¹²⁶ Panahon na upang kumilos ka, O

Panginoon; nilabag nga nila ang Batas mo.

¹²⁷ Kaya nga mahal ko ang mga kautusan mo higit pa kaysa ginto, higit pa kaysa dalisay na ginto.

¹²⁸ Kaya nanununton ang aking hakbang sa iyong mga tuntunin. Kinamu-muhian ko ang bawat landas ng panlilinlang.

¹²⁹ Kahanga-hanga ang iyong mga pasya, kaya sinusunod ko ang mga ito.

¹³⁰ Nagbibigay-liwanag ang paghahayag ng mga salita mo, nagbibigay ng pang-unawa sa mga may payak na puso.

¹³¹ Matindi ang aking pagnanais sa mga kautusan mo, kaya binubuksan ko ang aking bibig at ako'y humihingal.

¹³² Balingan mo ako at kahabagan sa-pagkat karapat-dapat dito ang mga nagmamahal sa iyong pangalan.

¹³³ Patatagin mo ang aking mga hakbang sa iyong salita at huwag mong pahintulatang maghari sa akin ang anumang kamalian.

¹³⁴ Hanguin mo ako sa paninikil ng tao upang masundan ko ang mga kautusan mo.

¹³⁵ Nawa'y tumanglaw ang iyong mukha sa iyong lingkod. Turuan mo ako ng iyong mga tuntunin.

¹³⁶ Parang sa batis ang pagdaloy ng luha sa aking mga mata dahil sa hindi nasusunod ang Batas mo.

¹³⁷ Matuwid ka, O Panginoon, at makatarungan ang iyong mga pasya.

¹³⁸ Itinakda mo ang iyong mga utos nang may katarungan at katotohanan.

¹³⁹ Manlulupaypay ako sa aking pagsig-asig dahil sa winawalanghiya ng mga kaaway ko ang mga salita mo.

¹⁴⁰ Ganap na subok ang iyong salita, kaya minamahal ito ng iyong lingkod.

¹⁴¹ Aba man ako't hamak; ang mga utos mo'y di ko nililimot.

¹⁴² Walang hanggan ang iyong katarungan at makatotohanan ang Batas mo.

¹⁴³Pagdating sa akin ng bagabag at hilahil, kinalulugdan ko ang iyong mga kautusan.

¹⁴⁴Matuwid magpakailanman ang iyong mga tagubilin. Bigyan mo ako ng pang-unawa upang ako ay mabuhay.

¹⁴⁵Tumatawag ako nang buong puso. Tugunin mo ako, Panginoon. Ang mga tuntunin mo'y susundin ko.

¹⁴⁶Sumisigaw ako sa iyo; iligtas mo ako at nang matupad ko ang mga tagubilin mo.

¹⁴⁷Bumabangon ako bago magbukang-liwayway at humihingi ng tulong. Sa salita mo inilalaan ko ang aking pag-asa.

¹⁴⁸Nakamulat ang mga mata ko sa magdamag nang mapagdili-dili ko ang iyong salita.

¹⁴⁹Dinggin mo ako ayon sa iyong kagandahang-loob. O Panginoon, buhayin mo ako ayon sa iyong pasya.

¹⁵⁰Nagsisilapit na sa kasamaan ang mga umuusig sa akin. Sa iyong Batas malalayo sila.

¹⁵¹Ikaw ay malapit, Panginoon, at maaasahan ang mga kautusan mo.

¹⁵²Noon ko pa nalalaman ang mga kautusan mo; itinatag mo sila at mananatili magpakailanman.

¹⁵³Masdan ang paghihirap ko't ako ay iligtas; hindi ko nililimot ang iyong Batas.

¹⁵⁴Ipagtanggol mo ang panig ko; hanguin ako at buhayin ayon sa pangako mo.

¹⁵⁵Malayo sa masasama ang kaligtasan pagkat hindi nila hinahanap ang iyong mga tuntunin.

¹⁵⁶Dakila ang iyong habag, O Panginoon. Kaylaki ng iyong awa; buhayin ako ayon sa iyong mga pasya.

¹⁵⁷Marami ang aking mga kaaway at mang-uusig, ngunit hindi ko tinalikdan ang iyong mga tagubilin.

¹⁵⁸Pinagmasdan ko at kinasuklaman ang mga taksil: hindi nila tinutupad ang iyong salita.

¹⁵⁹Tingnan mo kung gaano ko kama-hal ang iyong mga utos. Panginoon, buhayin mo ako ayon sa kagandahang-loob mo.

¹⁶⁰Katotohanan ang saligan ng salita mo. Nananatili ang pasya ng iyong kata-rungan.

¹⁶¹Inuusig ako ng mga pinuno nang walang dahilan, ngunit ang salita mo ang higit na aking kinatatakutan.

¹⁶²Nagagalak ako sa iyong salita katulad ng sinumang nakatagpo ng malaking kayamanan.

¹⁶³Kinamumuhian ko at kinasusuklaman ang kabulaanan. Ang Batas mo ang aking minamahal.

¹⁶⁴Pitong ulit sa bawat araw pinupuri kita dahil sa mga pasya mong makata-rungan.

¹⁶⁵Malaking kapayapaan ang natatamo ng mga nagmamahal sa iyong Batas. Walang sa kanila ay makapagbubuwal.

¹⁶⁶Umaasa ako sa iyong pagliligtas, Panginoon. Susundin ko ang iyong mga kautusan.

¹⁶⁷Sinusubaybayan ko ang iyong mga tagubilin dahil sa lubos ko silang minamahal.

¹⁶⁸Sinusunod ko ang mga utos mo't tagubilin. Ang mga daan ko'y laging nasa harap mo.

¹⁶⁹Sumapit sa iyo, Panginoon, ang pagdaing ko. Ayon sa iyong salita, bigyan ako ng pang-unawa.

¹⁷⁰Makarating nawa sa iyo ang aking dalangin. Ayon sa iyong pangako, iligtas mo ako.

¹⁷¹Lalabas nang masagana sa mga bi-big ko ang papuri, yamang tinuruan mo ako sa panuntunan mo.

¹⁷²Aawitin ng dila ko ang iyong salita; ang lahat mong mga utos ay matuwid.

¹⁷³Nawa'y tulungan ako ng iyong ka-

1321

may sapagkat pinili ko ang iyong mga utos.

¹⁷⁴Pinananabikan ko ang pagliligtas mo, Panginoon, at kinalulugdan ko ang batas mo.

¹⁷⁵Tulutan mo akong mabuhay upang

MGA SALMO 121

magpuri sa iyo; aalalay sa akin ang mga pasya mo.

¹⁷⁶Naligaw ako tulad ng nawawalang tupa. Hanapin ang iyong lingkod sapagkat hindi ko nililimot ang mga kautusan mo.

SALMO 120 (119)

May isang pamagat ang mga Salmo 120 hanggang 134: "Awit ng Pag-ahon". Walang dudang kinakanta ang mga ito ng mga peregrinong Judio sa paglakad nila papunta sa templo ng Jerusalem. Kaya malimit tayong nakakatagpo sa mga ito ng isang antipong nang inuulit-ulit ng maraming pilgrim.

Malimit na pumupunta sa Templo ang mga peregrino na maraming pinoproblema: may ilang hindi kasundo ang kanilang kapwa, ang iba nama'y dumarang na hindi sila makapamuhay sa piling ng mga mananampalataya kundi ng mga pagano. Inaasam nila ang kapayapaang ibinibigay ng Diyos sa mga lumalapit sa kanya.

¹Sa Panginoon ako tumatawag sa oras ng kagipitan ako'y kanyang tinutugon.

²Panginoon, iligtas mo ako sa labing sinungaling at dilang mandaraya?

³Ano'ng gagawin n'ya sa iyo? Anong igaganti sa iyo, O dilang mandaraya?

⁴Mga palaso ng mandirigma na hinasa sa baga

⁵Kawawa naman ang nakatira sa Meshek, ang nasa mga tolda ng Kedar.

⁶Napakatagal kong tumira sa mga namumuhi sa kapayapaan.

⁷Kapag kapayapaan ang wika ko, digmaan naman ang nais nila.

SALMO 121 (120)

Matapat ang Diyos: araw-gabi, hindi siya natutulog ni umiidlip. Abala siya at may malasakit sa mga nangyayari.

Sa daan papuntang Emmaus, sinamahan sila ni Jesus at hindi nila ito nakilala.

"Kung panig sa atin ang Diyos, sino pa ang kakalaban sa atin?"

Puwedeng maging panalangin ito ng mga Kristiyanong mahirap na daan ang tinatahak: isang babago pa lamang nananampalataya, isang magpapari, pagsasapanganib para sa kapakanan ng lahat.

Hindi ka bibiguin ng Diyos. Iniisip ng peregrinong pa-Jerusalem ang mga hirap ng paglalakbay: ang mahirap na daan, ang init ng araw, ang panganib na may mga magnanakaw siguro. Pero alam niyang sumasakanya ang Diyos at kasama niya sa kanyang paglalakbay.

¹Sa mga bundok ako nakatitig, saan kaya mangangaling ang kaligtasan ko?

²Ang saklolo ko'y nagmumula sa Panginoon na siyang lumikha ng langit at lupa.

³Huwag niyang padulasin ang paa mo, kung maidlip ang bantay mo.

⁴Tingnan mo, ang bantay ng Israel ay di natutulog ni inaantok.

⁵Ang Panginoon ang alalay mo, ang lumililim sa iyo, ang Panginoon ang katabi mo sa kanan mo.

⁶Hindi ka mapapaso ng init ng araw,
ni ng buwan sa gabi.
⁷liwas ka ng Panginoon sa masama,
ililigtas niya ang buhay mo.
⁸Babantayan niya ang pag-alis at pagbalik mo,
ngayon at magpakailanman.

SALMO 122 (121)

Sagisag ng Diyos na kapiling ng kanyang bayan ang Templo. Nakita ni Jesus ang kanyang sarili roon kasama ang kanyang Ama. Sa loob ng mga siglo, libo-libong kilometro na ang nalakad ng mga Kristiyanong peregrino para makita ang mga lugar ng pagbubunyag ng Diyos ng kanyang sarili: Compostello, Lourdes, Fatima o Medjugorje. Oo nga't ang mga tunay na mananampalataya ay sasamba sa Ama sa espiritu at katotohanan (Jn 4:21), pero laman at dugo pa rin sila at kalimita'y hinihintay sila ng Diyos sa wakas ng martsa na kung wala ay hindi magiging totoo ang kanilang pagpapagod.

Maaaring maging panalangin ito ng mananampalatayang humahanga sa presensya ng Diyos sa Iglesya, at pati ng taong naghahanap ng kagalakang kasama ng pagsampalataya.

SALMO 123 (122)

Panalangin ng nagdadalamhati.
Sigaw ng pagsamo at pag-asa ng mga Judio na hiniya at hinamak ng mga pagano sa kanilang pagbabalik mula sa pagkatapon.

Gaano kadalas nating marinig sa Ebanghelyo ang parehong sigaw na ito ng mga taong nagdadalamhati. Isipin natin lalo na ang matatag na kalooban ng Kananea: "Panginoon, maawa ka sa akin." Matindi ang paghabol niya

Pupunta tayo sa bahay ng Panginoon. Isang himno ng sigasig at galak ng peregrino sa kanyang pagdating sa Templo ng Jerusalem. Paghanga sa gusali. Pagmamalaki sa pagkakita sa pagdating ng maraming tao. At isa pang bagay na mas malalim: isang karanasan ng pakikipamuhay sa iba pang mga mananampalataya.

¹Anong ligaya nang sabihin sa akin:
"Halina sa bahay ng Panginoon!"
²Sa wakas mga paa nami'y nakatungtong sa mga pintuan mo, Jerusalem.
³Jerusalem! Ito'y tulad ng isang lunsod na nakatayo, buong-buo ang pagkakabigkis.
⁴Doon nagsisiahon ang mga tribu ng Panginoon – may dahilan silang magpuri sa ngalan ng Panginoon,
⁵Dahil naroroon ang hukuman, ang mga luklukan ng mga anak ni David.
⁶Idalangin ang kapayapaan ng Jerusalem:
"nawa'y mapayapa ang nagmamahal sa iyo!
⁷Nawa'y mapayapa ang bakuran mo, katiwasayan sa loob ng iyong mga muog."
⁸Alang-alang sa mga kapatid at kaibigan ko, Bayaan akong sabihin, "Sumaiyo ang kapayapaan!"
⁹Alang-alang sa tahanan ng Panginoong ating Diyos, idadalangin ko ang ikabubuti mo.

Salmo ng pag-asa. Alam natin na lagi tayong pinakikinggan ng ating butihing Ama. Walang kapaguran nating ituon lagi ang ating mga mata sa Panginoon hanggang sabihin niya sa atin: "Tingnan mo, iniligtas ka ng iyong pananampalataya."

¹Sa iyo nakataas ang aking mga mata, sa iyo na nakaluklok sa langit.
²Tulad ng mga lingkod, mga mata nila'y nakatuon sa kamay ng kanilang panginoon, tulad ng babaeng katulong, mga mata niya'y agad sa kamay ng amo niyang babae,

kay Jesus sapagkat wala na siyang pag-asa: si Jesus ang tangi niyang kaligtasan.

gayundin ang aming mata sa Panginoong Diyos, hanggang sa ipamalas niya ang awa sa amin.
³Kaawaan mo kami, O Panginoon, kaawaan mo kami, sawa na kami sa pagdurusa.
⁴Labis nang nagsasawa ang aming kaluluwa sa hamak ng mga layaw at sa alipusta ng mga hambog.

SALMO 124 (123)

Ginugunita ng bayan ng Diyos nang may magkasamang paghanga at pasasalamat ang mga pagsubok na nalampasan nila dahil sumakanila ang Panginoon.

Tawag sa pasasalamat. Sa Ebanghelyo, sa sampung ketonging pinagaling, isa lamang ang bumalik para magpasalamat sa Panginoon.

Nalilimutan nating magpasalamat sapagkat hindi tayo marunong dumiskubre sa mga kababalaghan ng Diyos sa ating buhay at sa daigdig.

Kakatwa na sa mga pamayanan ng mga dukha at inuusig, walang humpay ang mga panalangin ng pasasalamat.

Naligtasan natin ang bitag ng mangangaso. “Bilang na lahat ang mga buhok sa inyong ulo, mas mahalaga kayo kaysa mga ibon.”

¹Kung wala ang Panginoon sa ating piling – sabihin ito sa Israel –

²Kung wala ang Panginoon sa ating piling sinalakay tayo ng iba

³di sana’y nalulon nila tayo ng buhay.

sa loob ng lumiliyab nilang poot,

⁴di sana’y inanod tayo ng baha’t,

natabunan ng daluyong,

⁵di sana’y tinangay tayo ng marahas na agos.

⁶Purihin ang Panginoon!

Hindi niya pinabayaang

Lurayin tayo ng mga ngipin nila!

ng kanilang mga ngipin.

⁷Tayo’y tulad ng ibon na nakatakas

sa bitag ng mangangaso.

Napunit ang lambat, tayo’y nakatakas.

⁸Nasa pangalan ng Panginoon ang ating saklolo,

siya ang gumawa ng langit at lupa.

SALMO 125 (124)

Tinutulungan tayo ng salmong ito na unawain ang pangako ng Panginoon: “Dapat ninyong malaman na kasama ninyo ako hanggang sa wakas ng panahon” (Mt 28:20). “Hindi ko kayo iiwang ulila. Babalik ako sa inyo” (Juan 14:18).

Panalangin sa madidilim na sandali ng buhay, kapag nadarama nating wala tayong magawa sa harap ng kawalang-katarungan at organisadong karahasan, sa harap ng katiwalian at kapurulang nakapasok na marahil hanggang sa loob ng Iglesya.

Pananalig sa Panginoon. Maaaring hangaan ng peregrino ang mga pader ng Jerusalem, na halos di-maaabot ng mga kaaway. Isa itong larawan ng pagsasanggalang ng Diyos.

¹Ang mga nananalig sa Panginoon ay parang Bundok ng Sion,

hindi natitinag, matatag magpakailanman.

²Tulad ng Jerusalem, naliligiran ng mga bundok.

Pinaliligiran ng Poon ang kanyang bayan

ngayon at magpakailanman.

³Hindi mamumuno sa lupain ng matuwid ang sagisag ng tampalasan at baka pati ang matuwid

ay matutong gumawa ng masama.

⁴ Maging mabuti ka, Panginoon, sa mabuti at sa mga may pusong matuwid.
⁵ Ngunit lilipulin ng Panginoon ang mga lumihis sa likong daan, isasama sa mga masasama. Kapayapaan nawa sa Israel!

SALMO 126 (125)

Panalangin sa pagbabalik mula sa pagkatapon na naging malaking pagsubok sa bayan. Ipinakikita nito ang kaligayahan sa katapusan ng pagkabihag, isang bagay na parang dikapani-paniwala sa kanila: *Kami'y parang nananaginip.*

Paano natin di maisip ang awit ng pasasalamat ng Birheng Maria: "Gumawa ng mga kahanga-hangang bagay sa akin ang Panginoon, Banal ang aking Diyos" (Lc 1:49) o ang panalangin ni Pedro sa paglabas niya mula sa kulungan (Mga Gawa 12:9-11)? Ngayon, maraming naghahasik nang may luha; hindi pareho ang naghahasik at ang nag-aani.

SALMO 127 (126)

Paisa-isang araw kung mabuhay ang sumasampalataya.

Hindi niya inaalís ang oras ng panalangin, ng pagsasama-sama ng pamilya, ng partisipasyon sa pamayanang Kristiyano, ni inaaksaya ang kanyang kalusugan sa sobrang pagtatrabaho. Alam niya na hindi laging ang mga pamilyang may pinakamalaking kita ang pinakamagaling magbadyet ng gastos, at hindi sa pinakamaperang tahanan pinakamaligaya ang mga nakatira. Hinihiling sa atin ng Ama na magtrabaho tayo pero itinadhana rin niya sa atin ang batas ng pahinga.

Pamana ng Panginoon ang mga anak. Hindi kinalimutan ng Biblia na tinanggap ng bawat isa sa atin ang

Lumuluha silang umaalis at babalik silang may mga uhay.

Ipinahahayag ng salmong ito ang hiwaga ng buhay na sumisibol mula sa kamatayan. Tungkol ito sa mga nagdadalamhati at nabibigo sa hindi nila pagkakita sa bunga ng kanilang paggawa.

¹ Nang ibalik ng Panginoon sa Sion ang mga bihag nito, para kaming nananaginip.
² Napuno ng tawanan ang aming bibig, ng awitan sa aming mga labi.
 Naging usap-usapan sa mga bansa:
 "Kay dakila ng mga ginawa ng Panginoon para sa kanila."
³ Dakila nga ang ginawa sa amin ng Panginoon kami'y talagang nagagalak.
 at ngayo'y talaga kaming nagagalak!

⁴ Ibalik mo, Panginoon, aming mga kapalaran, tulad ng daluyong sa disyerto.
⁵ Mag-ani sa tuwa ang naghahasik ng luha!
⁶ Ang tumatangis, lumalabas na dala-dala ang binhi, ay magalak na uuwi, dala-dala ang bigkis na inani.

Babagsak ang itinatayong walang Diyos. Walang silbing ubusin natin ang ating mga araw at mga taon sa paghanap ng seguridad sa kinabukasan kung dahil naman sa mga ito ay nagiging mga bulag tayo at manhid sa napakaraming pangyayari at kagalakang inilalaan sa atin ng kasalukuyang sandali.

¹ Habang hindi ginagawa ng Panginoon ang bahay, walang-saysay ang gawa ng mga nagtatayo nito, habang hindi binabantayan ng Panginoon ang lungsod, walang-saysay ang bantay ng tanod.

² Walang-saysay ang maaga mong paggising at ang iyong pagpupuyat, ang iyong pagkain mula sa pinagpaguran, dahil ang binibigyan niya'y natutulog.

³ Pamana ng Panginoon ang mga anak; gantimpala ang bunga ng sinapupunan.

lahat mula sa kanyang pamilya at bansa. Ang hindi pagsasalin ng buhay at edukasyon sa isang bagong lahi ay hindi lamang di-pagbabayad ng utang kundi pagkawala pa ito ng sariling buhay.

⁴ Tulad ng mga palaso sa kamay ng mandirigma ang mga anak ng kabataan.

⁵ Mapalad ang may maraming anak hindi siya mapapahiya kapag hinarap niya sa liwasan ang mga kaaway.

SALMO 128 (127)

“Kaya harapin muna ninyo ang kaharian at katarungan ng Diyos at ibigay rin sa inyo ang lahat ng ito” (Mt 6:33).

Ang pagbabasbas ng tahanan. Sa harap ng mga balisa at walang pasensya, sinisikap ng nananampalataya na makita ang mabuti sa buhay at sa mundo. Nakikilala niya ang mga biyaya ng Diyos sa kanyang tahanan. Biyaya ng Diyos ang malaking pamilya sa mga pumipili nito at tumatanggap ng responsabilidad nito.

¹ Mapalad ka na may takot sa Panginoon, na lumalakad sa kanyang mga daan!

² Kakainin mo ang bunga ng iyong pinaghirapan, liligaya ka, pagpapalain ka.

³ Tulad ng mabungang baging sa tahanan mo ang iyong maybahay, tulad ng olibo sa hapag mo ang iyong mga anak.

⁴ Ganyan ang pagpapala sa may takot sa Panginoon.

⁵ Pagpalain ka nawa ng Panginoon mula sa Sion! Makita mo ang kasaganaan ng Jerusalem habang buhay mo!

⁶ Makita mo ang mga anak ng iyong mga anak! Kapayapaan sa Israel!

SALMO 129 (128)

Inusig ang bayan ng Diyos mula sa pagkabata nito sa disyerto. Sa bandang huli'y nagkawatak-watak ang kanilang mga kaaway samantalang sila'y nanatili. Ang maging matatag sa kabila ng kahirapan sa buhay ay isang uri ng tunay na pag-asa.

¹ Lubha nila akong inapi sa aking pagkabata pa – pahayag ito ng Israel –

² lubha nila akong inapi mula pa sa pagkabata, ngunit hindi sila nagwagi sa akin!

³ Inararo ng mga mag-aararo ang likod ko. pinahahaba ang mga tudling.

⁴ Makatarungan ang Panginoon; pinutol niya ang mga pambigkis ng masasama.

⁵ Mapahiya na at mapaurong ang mga may poot sa Sion,

⁶ Matulad na sila sa mga damo sa bubong na nalalanta bago pa umusbong.

⁷ Hindi nito mapupuno ang kamay ng maggagapas ni ang dibdib ng tagatipon.

⁸ Wala sa dumaraan ang makapagsasabi:
 “Sumainyo ang pagpapala ng Panginoon,
 Pinagpapala namin kayo sa ngalan ng Panginoon!”

SALMO 130 (129)

Ito ang panalangin sa mahabang paghihintay. Mga taon ng buhay ng tao, mga salinlahi marahil sa buhay ng isang bansa. Nakahingi na ba tayo ng dalawampung taon? *Naghihintay ako sa Panginoon; sa kanyang salita ako umaasa.* Totoo ito para sa mga Judiong umaasa sa paglaya ng kani-lang bansa; makabuluhan pa rin ito para sa atin: natanggap na ba natin at tinatamasa ang lahat ng ipinangako ng Diyos? Ibinigay na ang lahat sa atin sa pag-asa. Gaya ng tanod na naghihintay sa bukung-liwayway, naghihintay din ang mananampalataya sa pagdating ni Kristo – ang pagdating na pumupukaw sa kanya ng pananabik.

Tumatawag ako sa iyo mula sa kailaliman. Salmo ng pagsisisi, ngunit higit sa lahat, ng pananalig sa Diyos.

¹ Mula sa kailaliman, tumatawag ako sa iyo, O Panginoon,

Panginoon, dinggin ang tinig ko!

² Bigyan nawa ng pansin ng mga tainga mo ang daing ng aking tawag!

³ Kung tatandaan mo ang aming kasalanan, Panginoon, sino ang mamamalagi?

⁴ Ngunit taglay mo ang pagpapatawad, upang ika’y galangin.

⁵ Hinihintay ko ang Panginoon, naghihintay ang kaluluwa ko, sinaasahan ko ang salita niya

⁶ Higit pa ang pananabik ko sa Panginoon kaysa sa paghihintay ng tanod sa pag-uumaga.

⁷ Umasa sa Panginoon, O Israel, pagkat nasa Panginoon ang kagandahang-loob, nasa kanya ang lubos na katubusan.

⁸ Siya ang tutubos sa Israel sa kanyang kasalanan.

SALMO 131 (130)

Pananalig ng bata sa Diyos. Simple at mapagpakumbabang panalanging puno ng pananalig. Ipinaaalaala nito sa atin ang kapanatagan ng loob ng isang bata sa mga braso ng kanyang nanay. Di ba’t ang ganitong saloobin ang pinupuri ni Jesus, at ang Diyos ba’y mas isang ama kaysa isang ina?

¹ Panginoon, hindi nagmamalaki ang puso ko ni mapagmataas ang mga mata ko. Hindi ko ginagambala ang sarili ko ng mga bagay na labis na marangya at mapaghangad para sa akin.

² Tiwasay at tahimik ang nasa kaluluwa ko, tulad ng sanggol na kalong ng ina, Tulad ng tahan na sanggol ang kaluluwa ko.

³ O Israel, umasa sa Panginoon ngayon at magpakailanman.